

У ПАЛЁЦЕ — «САЮЗ-13»! ПАВЕДАМЛЕННЕ ТАСС

У адпаведнасці з праграмай даследаванняў у калыямной касмічнай прасторы 18 снежня 1973 года ў 14 гадзін 55 мінут на маскоўскаму часу ў Савецкім Саюзе ажыццёўлен запуст касмічнага карабля «Саюз-13».

Касмічны карабель пільтуе экіпаж у саставе камандзіра карабля маёра Клімука Пятра Ільіча і бортінжынера Лебедзева Валянціна Віталевіча.

Праграма арбітальнага палёту прадугледжае: правядзенне астрафізічных назіранняў зорак ва ультрафіялетавым дыяпазоне з дапамогай устаноўленай на борце сістэмы тэлескопаў «Арыён-2»; спектральна-аналіз здымку асобных участкаў зямной паверхні з

мэтай атрымання даных для вырашэння народнагаспадарчых задач; працяг комплекснай праверкі і выпрабаванняў бартавых сістэм касмічных караблёў «Саюз»;

далейшую адпрацоўку працэсаў ручнога і аўтаматычнага кіравання, а таксама метадаў аўтаномнай навігацыі ў розных рэжымах палёту.

З экіпажам карабля «Саюз-13» падтрымліваецца ўстойлівая радыё- і тэлевізійная сувязь.

Самаадчуванне касманаўтаў таварышаў Клімука і Лебедзева добрае, бартавыя сістэмы працуюць нармальна. Касманаўты Клімук і Лебедзеў распачалі выкананне намечанай праграмы палёту.

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 37 (1035) ● ЧАЦВЕР, 20 снежня 1973 г. ● Цана 2 кап. ● Газета выдаецца з 1935 г.

55 ГОД КАМПАРТЫІ БЕЛАРУСІ

ПА ГЕРАІЧНАМУ ШЛЯХУ

30 снежня 1973 года спаўняецца 55 год з дня ўтварэння Камуністычнай партыі Беларусі як састаўнай часткі КПСС.

Гэтая гістарычная падзея ў жыцці працоўных Беларусі азначала новы этап у партыйным будаўніцтве, садзейнічала далейшаму пашырэнню і ўмацаванню сувязей партыі з масамі, усталяванню дыктатуры пралетарыяту і правядзенню сацыялістычных пераўтварэнняў з улікам мясцовых асаблівасцей.

Утварэнне Кампартыі Беларусі, якое непарушна звязана з утварэннем Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі, з'явілася вынікам перамогі Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі і няўхільнага ажыццяўлення ленінскай нацыянальнай палітыкі.

Уся практычная работа па ўтварэнню КПБ і ўтварэнню БССР праводзілася пад кіраўніцтвам ЦК РКП(б) Паўночна-Заходнім абласным камітэтам партыі і мясцовымі партыйнымі арганізацыямі Беларусі.

Практычны гэтыя пытанні былі вырашаны на VI Паўночна-Заходняй абласной канферэнцыі РКП(б), якая адбылася ў Смаленску 30—31 снежня 1918 года.

На канферэнцыі было вырашана лічыць VI Паўночна-Заходнюю абласную партыяканферэнцыю Першым з'ездам Камуністычнай партыі

(большавікоў) Беларусі. Канферэнцыя аднаголасна па прапанове А. Ф. Мяснікова прыняла наступную пастанову: «Маючы на ўвазе, што на чарговай VI Паўночна-Заходняй канферэнцыі РКП (большавікоў) прадстаўлены поўнасцю ўсе камуністычныя арганізацыі, якія знаходзяцца на тэрыторыі Беларусі, канферэнцыя аб'яўляе сябе Першым з'ездам Камуністычнай партыі (большавікоў) Беларускай Рэспублікі». Гэта рашэнне азначала арганізацыйнае афармленне Камуністычнай партыі Беларусі як састаўнай неад'емнай часткі РКП(б).

Уся работа Першага з'езда КП(б)Б і прынятыя ім рашэнні былі пранікнуты духам адзінства і непарунай сувязі камуністаў Беларусі з РКП(б).

Першы з'езд КП(б)Б вызначыў тэрыторыю Беларускай рэспублікі, падзяліўшы яе ў адміністрацыйна-гаспадарчых адносінах на 7 раёнаў—Мінскі, Смаленскі, Віцебскі, Магілёўскі, Гомельскі, Гродзенскі, Баранавіцкі і 53 падрэёны (уезды). Пры рашэнні гэтага пытання ўлічваліся этнаграфічныя межы беларускай нацыі, а таксама эканамічныя і нацыянальныя асаблівасці губерняў і уездаў, якія ўваходзілі ў састаў БССР.

Першы з'езд КП(б)Б прыняў «Палажэнне аб пар-

тыйных арганізацыях, якое зыходзіла са Статута РКП(б). Яно ўключала пытанні работы Цэнтральнага Бюро Кампартыі Беларусі, райкомаў, падрайкомаў (ва ўездах) і ячэек (валасных і сельскіх); агітацыі і прапаганды, узаемаадносін партыйных органаў і Саветаў, абавязкаў камуністаў і іншых пытанні партыйнага будаўніцтва.

Усе партыйныя органы будаваліся па прынцыпу дэмакратычнага цэнтралізму.

Першы з'езд Кампартыі Беларусі звярнуўся з заклікам да рабочых, батракоў, сялян і салдатаў. Звяртаючы ўвагу на падрыхтоўку імперыялістаў Амерыкі, Англіі, Францыі да аб'яднанага паходу супраць Савецкай краіны, з'езд заклікаў працоўных уступаць у рады Чырвонай Арміі, згуртавацца вакол Камуністычнай партыі ў барацьбе за сваю свабоду і незалежнасць.

З'езд выбраў кіруючыя органы КП(б)Б. У Цэнтральнае Бюро увайшлі А. Ф. Мяснікоў, В. Г. Кнорын, І. Я. Алібегаў, М. І. Калмановіч, Я. Ф. Перна, В. С. Селязнёў і іншыя. Старшынёй ЦБ КП(б)Б быў выбран А. Ф. Мяснікоў, сакратаром — В. Г. Кнорын.

Такім чынам, Першы з'езд Кампартыі Беларусі мае для беларускага народа вялікае гістарычнае значэнне. Ён завяршыў аб'яднанне ўсіх

большавіцкіх арганізацый, існаваўшых на тэрыторыі Беларусі, і ўтварыў Камуністычную партыю Беларусі як састаўную і неад'емную частку Камуністычнай партыі Савецкай краіны, створанай вялікім Леніным. З'езд ажыццявіў спрадвечныя мары і спадзяванні беларускага народа, паклаў пачатак яго дзяржаўнасці, абвясціўшы на аснове ленінскай нацыянальнай палітыкі Беларускаю Савецкую Сацыялістычную Рэспубліку — роўную сярод роўных савецкіх рэспублік.

Камуністычная партыя Беларусі, з'яўляючыся састаўнай часткай КПСС, прайшла слаўны гераічны шлях. Пад кіраўніцтвам ЦК КПСС яна мабілізавала працоўных на разгром інтэрвентаў і ўнутранай контррэвалюцыі, правяла вялікую работу па стварэнню і ўмацаванню Беларускай Савецкай дзяржавы, згуртавала беларускі народ у стваральнай працы па пабудове сацыялізму, узначыла ўсенародны вызваленчы рух у гады Вялікай Айчыннай вайны. Натхнёны Камуністычнай партыяй, беларускі народ у брацкай садружнасці з усімі народамі Савецкага Саюза хутка ліквідаваў цяжкія вынікі вайны і нямецка-фашысцкай акупацыі, дабіўся новага ўздыму ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі.

А. ЦАРУК, дацэнт.

РЫХТУЙЦЕСЯ ДА АЛІМПІЯДЫ

«СТУДЭНТ І НАВУКОВА-ТЭХНІЧНЫ ПРАГРЭС»

— пад такім дэвізам па рашэнню Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі СССР і сакратарыята ЦК ВЛКСМ праводзіцца Усеаюзная алімпіяда Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР, Бюро ЦК ВЛКСМ і прэзідыум Беларускага рэспубліканскага камітэта работнікаў асветы, вышэйшай школы і навуковых устаноў прынялі пастанову аб правядзенні першага і другога тура алімпіяды ў БССР.

Галоўныя задачы Усеаюзнай алімпіяды — мабілізацыя студэнтаў і авалодадце глыбокімі і трывалымі ведамі, марксісцка-ленінскім метадам пазнання, выхаванне ў іх любові да сваёй спецыяльнасці, імкненне да пастаяннага расшырэння кругаў ведаў, развіццё навыкаў самастойнай работы.

Алімпіяда праводзіцца ў тры туры.

Першы тур ва ўніверсітэце праводзіцца са снежня 1973 па сакавік 1974 года. Для арганізацыі правядзення першага тура створан аргкамітэт пад старшыствам прарэктара па вучэбнай рабоце прафесара С. А. Умрэйкі.

У палажэнні аб алімпіядзе прадугледжаецца: — прадметныя алімпіяды;

— конкурсы па спецыяльнасці;

— агляд курсавых і дыпломных работ; — агляд конкурсу вынікаў вытворчай практыкі.

Прадметныя алімпіяды праводзіцца па агульнанавуковых дысцыплінах. У іх могуць прымаць удзел студэнты ўсіх курсаў. Заможныя студэнты ўдзельнічаюць у алімпіядзе на агульных асновах.

Заданні распрацоўваюцца адпаведнымі кафедрамі і прадугледжваюцца праверка ведаў студэнтаў па тэарэтычных пытаннях, рашэнне задач, якія маюць практычнае значэнне, правядзенне эксперыментаў.

Конкурсы па спецыяльнасці праводзіцца сярод студэнтаў старэйшых курсаў аналігічна прадметным алімпіядам. Конкурсныя задачы распрацоўваюцца кафедрамі, на якіх вядзецца спецыялізацыя.

Пры правядзенні вынікаў улічваецца падрыхтоўка студэнтаў па агульнанавуковых дысцыплінах, эканоміцы, навуковай арганізацыі працы і

кіраванню вытворчасцю, а таксама ўменне выкарыстоўваць атрыманыя веда на практыцы.

Агляд курсавых і дыпломных работ арганізуюць кафедры, якія кіруюць гэтымі відамі вучэбнай работы.

Пераможцамі конкурсу лічацца студэнты, работы якіх выкананы па актуальнай тэматыцы, маюць арыгінальнае канструктарскае, тэхналагічнае рашэнне або навуковае значэнне, могуць быць выкарыстаны ў вытворчасці, атрымалі аўтарскія пасведчанні або апублікаваны ў друку.

Па выніках агляду аргкамітэт стварае выстаўку лепшых студэнцкіх работ і праектаў.

Агляд-конкурс вынікаў вытворчай практыкі праводзіцца кафедрамі, кіраўнікамі практыкі студэнтаў. Пры арганізацыі і правядзенні агляду конкурсу прадугледжваюцца мерапрыемствы па прыцягненню студэнтаў да актыўнага ўдзелу ў вытворчай, навукова-даследчай і грамадскай дзейнасці калектываў прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый.

Удзельнікі першага тура алімпіяды, якія выканаюць заданне, узнагароджваюцца рэктаратам і грамадскімі арганізацыямі ўніверсітэта. Пераможцы прадметных алімпіяд і конкурсаў па спецыяльнасці рашэннем аргкамітэта рэкамендуюцца для ўдзелу ў другім туры алімпіяды.

Другі тур праводзіцца ў Мінску ў красавіку — маі 1974 года ў рамках рэспубліканскага конкурсу пераможцаў першага тура алімпіяды, у якім прадугледжаны: — конкурсы па спецыяльнасці;

— правядзенне алімпіяд па агульнанавуковых дысцыплінах.

На кожным факультэце пад старшыствам дэканаў факультэтаў ствараюцца аргкамітэты, якія праводзяць алімпіяды першага тура і прадстаўляюць інфармацыю аб удзеле студэнтаў у першым туры і спісы пераможцаў для ўзнагароджвання і ўдзелу ў другім туры.

Задача дэканаў, камсамольскіх і прафсаюзных арганізацый факультэтаў — прыняць неабходныя меры па прыцягненню ўсіх студэнтаў да актыўнага ўдзелу ва Усеаюзнай алімпіядзе, забяспечыць высокі навукова-метадычны і арганізацыйны ўзровень яе правядзення.

В. ДАЛГАРУКА, намеснік старшын аргкамітэта.

У РЕКТАРАЦЕ

Важнасць і неабходнасць правядзення грамадска-палітычнай практыкі і атастацы студэнтаў ужо ўсядомлена добра, аднак практычна бок гэтай справы на розных факультэтах неаднолькавы. Таму ў панядзелак на пасяджэнні рэктарата быў абмеркаван ход правядзення грамадска-палітычнай практыкі і атастацы студэнтаў на філалагічным, юрыдычным і фізічным фа-

культэтах. Докладвалі дэканы тт. Волк, Чыгір, Зяцкоў.

Як высветлілася, работа ў гэтых напрамках нядрэнна вядзецца на філалагічным факультэце. Студэнты актыўна выступаюць з лекцыямі, дакладамі, удзельнічаюць у грамадска-палітычнай рабоце сярод школьнікаў і насельніцтва сельскай мясцовасці ў час вытворчай практыкі, у падшэфных арганізацыях.

Дакладна арганізавана грамадска-палітычная практыка на юрыдычным фа-

культэце. Тут кожны студэнт атрымлівае канкрэтнае заданне і абавязкова дае справаздачу па гэтым раздзелу практыкі. Прынцыпова, па-дзелавому прайшла атастацыя будучых юрыстаў.

Горш справы на фізфаку. Калі аб грамадскай рабоце студэнтаў тут некай клапаціліся, то да атастацы толькі прымерваюцца.

Слушныя заўвагі ў аднас фізфака, асобных яго кафедраў былі выказаны загадчыкам вытворчай практыкі БДУ У. Д. Мухаевым. Ён

прывёў прыклады, калі гэтая важная работа плануецца вельмі неканкрэтна, не вядзецца належны кантроль за гэтым бокам студэнцкай дзейнасці.

Пры абмеркаванні выказалі свае думкі, удакладнілі шэраг пытанняў, указалі на недахопы тт. Піскуноў, Браніцкі, Прахараўна, Прылепка, рэктар БДУ т. Сікорскі і прарэктар т. Валадзько.

Былі абмеркаваны таксама магчымасці больш эфектыўнага выкарыстання вылічальнай тэхнікі ў вучэбным працэсе.

УКАЗ ПРЭЗІДУМА ВЯРХОУНАГА САВЕТА БССР

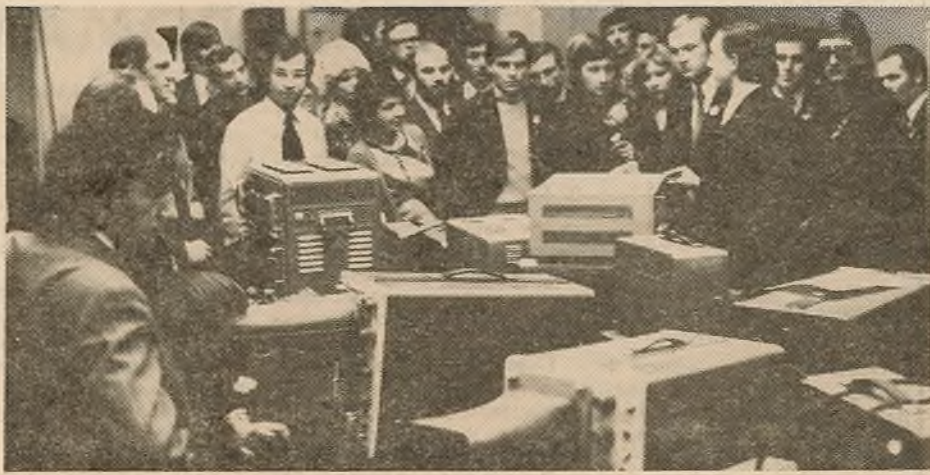
Аб узнагароджанні тав. МАЛЫШАВА А. Я. ГАНАРОВАЙ ГРАМАТАЙ ВЯРХОУНАГА САВЕТА БЕЛАРУСКАЙ ССР

За заслугі ў падрыхтоўцы кадраў, шматгадовую навукова-педагагічную дзейнасць і ў сувязі з шасцідзесяцігоддзем з дня нараджэння ўзнагародзіць прарэктара Беларускага дзяржаўнага ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга ўніверсітэта імя У. І. Леніна прафесара Малышава Андрэя Якаўлевіча Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР Ф. СУРГАНАУ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР Л. ЧАГІНА.

12 снежня 1973 года, г. Мінск.

26 снежня ў 17 гадзін у аўдыторыі № 206 (галоўны корпус) адбудзецца справаздачна-выбарная канферэнцыя групы народнага кантролю БДУ. Павестка дня: справаздача аб рабоце ўніверсітэцкай групы народнага кантролю. Выбары новага саставу групы.

Рэгістрацыя дэлегатаў з 16.30.

НА ЗДЫМКУ: група ўдзельнікаў савецка-польскага семінара кіраўнікоў маладзёжных арганізацый вышэйшых навуковых устаноў у адной з лабараторый фізічнага факультэта.

Матэрыялы аб рабоце секцыі семінара ў нашым ўніверсітэце глядзіце на другой старонцы.

НАКІРОЎВАЕМ, РАІМ

Сесія... Гарачая пара для студэнтаў. Менавіта ў гэтыя дні яны абагульняюць і паказваюць тэмы веды, якія набылі ў семестры. Не за гарамі зімовая сесія першага семестра 1973-1974 навучальнага года.

— Як праходзіць падрыхтоўка да сесіі? — з такім пытаннем звярнуліся мы ў камітэт камсамола, прафбюро і дэканат геаграфічнага факультэта.

Сяргей СУБОЦІН, сакратар камітэта камсамола факультэта:

— Пачынаем з самых малодшых — першакурснікаў. Бо гэтая ж сесія самая першая ў іх жыцці. Акрамя экзаменаў па дысцыплінах, яны будуць трымаць складаны і адказны экзамен — экзамен на права называцца студэнтам.

Нядаўна на пасяджэнні бюро мы гаварылі аб падрыхтоўцы першакурснікаў да сесіі. Прысутнічалі ўсе камсоргі, члены партбюро, куратары, выкладчыкі грамадскіх дысцыплін. Вырашана да 20 снежня правесці групавыя сходы, на якіх будуць прысутнічаць члены

камітэта камсамола. На першым курсе такія сходы ўжо прайшлі.

Пётр КРЭЙНІН, старшыня прафбюро факультэта:

— На мінулым тыдні адбылося пасяджэнне прафбюро, на якім вырашалася пытанне аб правядзенні сесіі. Гаварылі аб абсталяванні пакояў для самападрыхтоўкі на факультэце і ў інтэрнаце. У іх будуць знаходзіцца геаграфічныя карты, наглядныя дапаможнікі, падручнікі, метадычная літаратура.

Вырашана сумесна з камітэтам камсамола ў кожнай групе на кожным курсе выпускаць «маланкі» аб ходзе задачы экзаменаў.

На аснове палажэння аб аглядзе-конкурсе на лепшую групу адрозна сесіі будуць падведзены вынікі і вызначаны лепшыя.

Працавалі мы ў цесным кантакце з камітэтам камсамола. Асноўная нагрузка ускладаецца на вучэбна-вытворчы сектар.

Георгій Якаўлевіч РЫЛЮК, сакратар партыйнай арганізацыі факультэта:

— Нядаўна ў нас прай-

шоў партыйны сход «Задачы партыйнай арганізацыі факультэта па паляпшэнню якасці вучобы студэнтаў». На мінулым тыдні адбылося партыйнае бюро па пытаннях падрыхтоўкі да сесіі студэнтаў-завочнікаў. Звар-

ну ў вялікую ўвагу на пытанне падрыхтоўкі да сесіі савет факультэта. Прайшоў сход куратараў з павесткай дня «Аб паляпшэнні вучобы студэнтаў». Трымаем сувязі з камсамольскай і прафсаюзнай арганізацыямі. Накіроўваем, арыентуем, раім.

Н. НОВІКАВА,
(Прэс-цэнтр камітэта камсамола).

ПЕРАД ПЕРШЫМ «БАР'ЕРАМ»

Надыходзіць адказная пара для студэнтаў — сесія. Таму ў аўдыторыі можна пачуць размовы аб заліках і экзаменах, аб тым, што ў некага «гарыць» рэферат...

Часта наведвае сваіх студэнтаў куратар першай групы Валерый Мікалаевіч Шэін: хвалюецца за сваіх выхаванцаў.

Каб не адбылося недарэчнасцей у час экзаменаў, патрэбна дапамагчы першакурснікам разабрацца ў шэрагу пытанняў. Так, у групе пры дапамозе Валерыя Мікалаевіча вывучана палажэнне аб правядзенні зімовай экзаменацыйнай сесіі, адбылася сустрэча з выдатнікамі вучобы факультэта Мікалаем Дзянісавым і Людзі Ба-дзічка. Яны расказалі аб сваім метады падрыхтоўкі да сесіі, адказалі на хвалюючыя першакурснікаў пытанні.

М. ЖУРАВОВІЧ, студэнт I курса факультэта журналістыкі.

АД СЕСІІ ДА СЕСІІ...

НАМОВЕ ДРУЖБЫ

Амаль тыдзень ва ўніверсітэце працавала секцыя савецка-польскага семінара кіраўнікоў маладзёжных арганізацый вучы. У яе рабоце прынялі ўдзел група польскіх таварышаў пад кіраўніцтвам загадчыка аддзела Галоўнага праўлення Сацыялістычнага саюза польскіх студэнтаў Ляшэка Яскевіча, а таксама сакратары камсамольскіх арганізацый універсітэтаў нашай краіны: Маскоўскага, Казанскага, Гомельскага, Казахскага, Ер-ванскага і іншых.

Былі гутаркі, дыскусіі, абмен вопытам, а галоўнае, — была вялікая цеплыня і сардэчнасць адносін.

ДЗЕНЬ ПЕРШЫ

Ён пачаўся ўрачыстай сустрэчай у вестыбюлі галоўнага корпуса. Дзяўчаты ў нацыянальных касцюмах уручаюць Ляшэку Яскевічу духмяны бел-ўскі каравай. Затым — зар'мства з універсітэтам: кафедрамі, лабараторыямі, бібліятэкай і спартыўнай залай. Госці захапляліся ўбачаным. Ужо потым, у прыватнай гутарцы, адзін з іх — Юзэф Міхальскі, старшыня Кракаўскага праўлення ССПС — прызнаўся мне, што больш за ўсё яго ўразіла тое, якія выдатныя ўмовы створаны савецкім студэнтам для вучобы і адпачынку. «Вы шчаслівыя людзі», — сказаў ён.

Пра пастаноўку вучэбнай і навуковай работы ў БДУ ўдзельнікам семінара расказалі прарэктар па навуковай рабоце Л. В. Валадзько, намеснік сакратара парткома В. І. Пракошын, сакратар камітэта камсамола У. Наумовіч і адказны за работу акадэмічнага сектара камітэта камсамола Р. Янычылік.

У ходзе дыскусіі абмяркоўваліся: савет выдатнікаў, работа з адстаючымі, значэнне падрыхтоўчых курсаў на грамадскіх пачатках, работа па гаспадарчых дагаворах і іншыя пытанні.

ДЗЕНЬ ДРУГІ

Сёння будуць абмяркоўвацца пытанні ідэйна-палітычнага выхавання студэнтаў. Да пачатку работы яшчэ ёсць час, і мы з Крысцінай Швідэр блукаем па бясконцых калідорах хімічнага корпуса. Дзяўчына расказвае пра сябе. І не важна, што яна не ведае па-руску, а я па-польску, мова дружбы — самая зразумелая.

Крысціна — студэнтка V курса гісторыка-філасофскага факультэта Познаньскага ўніверсітэта. Спецыялізуецца па сацыялогіі. Не так даўно яна была выбрана намеснікам старшыні Познаньскага праўлення ССПС.

Другі секцыённы дзень адкрыў намеснік сакратара парткома В. І. Пракошын. Ён расказаў аб вялікай ролі камсамола для жыццядзейнасці такой вялікай вучы, як наш універсітэт, аб рабоце камуністаў з камсамольцамі.

Плённа для абодвух бакоў прайшло абмеркаванне планавага выхавання працы, а таксама правядзення вучобы камсамольскага актыву. Аб ходзе Ленінскага заліку гасцям расказалі намеснік сакратара камітэта камсамола БДУ У. Сілін, намеснік сакратара камсамольскай арганізацыі геафака Л. Смолік, камсамалец А. Лукашанец.

Рамана Падшвядэку, прадстаўніца Люблінскага праўлення ССПС, і Андрэя Шульца з Гданьскага ўніверсітэта асабліва цікавіць пытанне арганізацыі СБА. Яны прапанавалі наладзіць абмен атрадамі паміж БДУ і польскімі вучы.

З расказаў аб жыцці і вучобе польскіх студэнтаў выступілі Уладзімеж Цімашэвіч — старшыня вузаўскага праўлення ССПС Варшаўскага ўніверсітэта.

ДЗЕНЬ ТРЭЦІ

Структура камсамольскай арганізацыі ўніверсітэта, хуткасць праходжання інфармацыі ад камсамольскага бюро ўніверсітэта да групы, работа ўніверсітэцкай газеты — гэтыя і іншыя пытанні абмяркоўваліся сёння. На сустрэчу, акрамя асноўнай групы, прыйшлі: загадчык студэнцкага аддзела ЦК ВЛКСМ Б. Намеснікаў, першы сакратар ЦК ЛКСМБ У. Падрэз, намеснік Галоўнага савета Федэрацыі ССПС Эўдэні Мельцарэк і сакратар Галоўнага савета Федэрацыі Анджэй Еж.

У ходзе дыскусіі было закрнута цікавае пытанне: падрыхтоўка юнакоў і дзяўчат да ўтварэння маладоўсям'і. Размова ішла аб маральным выхаванні, прадстаўленні маладым сем'ям інтэрната, аб спецыяльным цыкле лекцый і г. д.

Закончыў дзень сардэчнымі выступленнямі гасцей.

ДЗЕНЬ АПОШНІ

Калі я спытала ў Анджэя

Бэлькі, намесніка праўлення ССПС у г. Лодзі, што яму больш за ўсё спадабалася ў нас, ён адказаў:

— Тры рэчы: універсітэт, поспехі ў палітычнай рабо-

це, рух студэнцкіх будаўнічых атрадаў.

У актавай зале ўніверсітэта — удзельнікі семінара, работнікі ЦК камсамола, выкладчыкі, студэнты. Яны, людзі розных нацыянальнас-

цей, гавораць на розных мовах, але ў іх адны мэты і задачы.

Абмен сувенірамі і падарункамі. Вялікі канцэрт мастацкіх калектываў універсітэта.

Мы сядзім з Ляшэкам Яскевічам побач, і ён не перастае захапляцца танцамі «Крыжачка»:

— Цудоўна! Бардзо цу-

доўна! Кожны танец — псіхалогія вашага народа, выдатнага рускага народа.

Л. ПЕРАСЫПКІНА.

(Прэс-цэнтр камітэта камсамола).

На здымках: Дарагім гасцям — хлеб-соль!

Адзін з момантаў работы секцыі.

Фота М. ХАМЦА.

ГАВАРЫЦЬ аб тым, што інтэрнат студэнта—другі дом, напэўна, не трэба — ніхто не будзе гэта аспрэчваць. Але час ставіць новыя праблемы, бо ўзбагацеў духоўны свет студэнта, рэзка ўзрос яго інтэлектуальны ўзровень. У інтэрнаце цяпер студэнт хоча не толькі чытаць, рыхтавацца да заняткаў, але і мець магчымасць паслухаць музыку, паглядзець тэлеперадачу, сустрэцца з цікавымі людзьмі, паспрачацца, пагутарыць.

Давайце зойдзем у адзін з інтэрнатаў, паглядзім, якія ўмовы там для жыцця, вучобы і адпачынку. Наведаем гісторыкаў. Іх інтэрнат, што на вуліцы Свядрдова, лічыцца адным з лепшых.

На працягу ўсяго рэйду нашымі гідамі і расказчыкамі былі намеснік старшыні студсавета Віктар Сілін і Святлана Манастырская, стараста трэцяга паверха.

Першае, што кінулася ў вочы, — чысціня ў калідорах і вестыбюлі, акуратна аформленыя стэнды, справаздачы санкамісіі. Не менш двух разоў у месяц выходзіць газета. Час ад часу з'яўляецца «Маланка» — гэта і віншаванні студэнтаў з днём нараджэння, і спецыяльныя выпускі.

Здаўна павяляліся гаварыць аб студэнцкім інтэрнаце: «Гудзе, як пчаліны вулей». Так, на самай справе. Бо ў пакоі жыве 4 чалавекі. Лю-

дзі розных узростаў, інтарэсаў, духоўных запатрабаванняў. Аднаму хочацца паглядзець «Семнаццаць імгненняў вясны», другому падабаецца «Італьянскае капрычыю» Чайкоўскага, і ён

аконныя шторы. Аднак шторы сустрэнеш не ў кожным пакоі: дзяўчаты купілі іх у складчыну. Мусіць, можна было паклапаціцца аб тым, каб забяспечыць усе пакоі шторами. Не перашкодзілі б

СТУДЭНЦКІ ІНТЭРНАТ

ХАЙ БУДЗЕ РОДНЫМ ДОМАМ

уклучыў радыёлу, трэці захапляецца Шэрлакам Холмам і таму чытае дэтэктыў Канан-Дойля, а чацвёртаму так патрэбна сканцэнтраваць сваю ўвагу на падрыхтоўцы да практычных заняткаў. І як не проста падпарадкаваць свае інтарэсы агульным!

І нельга не зазначыць, што тут уменюць адпачываць і працаваць. Хаця ў інтэрнаце жыве каля 400 студэнтаў, не пачуеш шуму, гаму.

Пераважная колькасць пакояў у строгім парадку. І 91, і 74... У 89-м, дзе жывуць дзяўчаты з III курса, утульна і чыста. На ложках—акуратна засланцы пакрывалы, падушкі ўзбіты так, як зрабіць гэта могуць толькі дзяўчаты. Асабліваю ўтульнасць надаюць рознакаляровыя дыванчыкі,

СТУДЭНЦКІ ІНТЭРНАТ

ХАЙ БУДЗЕ РОДНЫМ ДОМАМ

яны і на дзвярах (як, напрыклад, на Бабруйскай). Ленінскі пакой. Ён ніколі не пустуе. Надвечоркам прыходзяць сюды паглядзець тэлевізійныя перадачы, пагаварыць.

Збіраюцца тут і ў больш урачыстых выпадках: сустрэча з цікавымі людзьмі, Нядаўна гасцямі студэнтаў былі прадстаўнікі філармоніі. У бліжэйшы час запланавана сустрэча з артыстамі тэатра.

Хоць Святлана і Віктар, як сапраўдныя патрыёты роднага інтэрната, стараліся паказаць нам станоўчыя бакі інтэрнацкага быту, мы не маглі не заўважыць, што ў некаторых пакоях першага паверха падлога абшарпана, фарба даўным-даўно аблезла, па не зусім зразумелай прычыне няма на тум-

бачках сурвэтак, рэдка дзе ўбачыш на стале графін і шклянку. Справы па добраўпарадкаванню інтэрната спакваля рухаюцца наперад. Але членам студсавета трэба быць больш рухавымі. Новы студсавет (13 чалавек) пастанавіў праводзіць кожны месяц конкурс на лепшы пакой. Хутка пройдзе першы семестр, а наконт падвядзення вынікаў нічога не чуваць.

Былі нараканні на работу душа: павінен ён адкрывацца не з 12 гадзін, а з самай раніцы. Але, мабыць, трэба згадацца з Віктарам Сіліным, што цяперашні парадак задавальняе большасць студэнтаў, бо раніцай усе ідуць на заняткі. У час сесіі не хапае месцаў у чытальнай зале. Тут парада адна — займацца ва ўніверсітэцкіх чытальных залах, гарадскіх бібліятэках, як робяць студэнты з іншых універсітэцкіх інтэрнатаў.

І апошняе — буфет. Па словах Святланы Манастырской, працаваць то ён працуе, але вось асартымент страў адзін і той жа. А студэнтам для эканоміі часу вельмі неабходны добры буфет.

Рэйдавая брыгада:

С. ГАРБУЗАВА, Т. КУЛАГІНА, Н. ДЗЯДЗЮК, В. ГІРУЦЬ, В. ЛАПЦІК.

Для чалавека адчуванне адзіноты заўсёды пакутлівае. Аказацца ў такім цяжкім стане можа не толькі той, хто жыў на бязлюдным востраве альбо ў глухім лесе. Можна знаходзіцца сярод людзей і быць адзіночым. Гісторыя ведае прыклады, калі вялікія людзі былі незаслужана пакараны неразумнем іх поглядаў сучаснікамі. Але тут размова пойдзе не пра іх, а пра студэнта нашага ўніверсітэта.

У IV групе першага курса

публікацыямі (а сапраўды аказалася, што надрукавана некалькі яго вершаў у раённай газеце), знаёмствамі з многімі вядомымі паэтамі рэспублікі. Сцвярджаў, што без «сувязей» ніхто з рабят не даб'ецца выхаду на старонкі газет і часопісаў, і прапаноўваў ім сваю дапамогу. Гэтыя погляды Ягоўдзіка абуралі таварышаў. Узніклі спрэчкі. І кола яго сяброў звужалася.

Затым пачаліся заняткі. Ягоўдзік прадаўжаў выдас-

прашэннем. Нарэшце, яны з'явіліся. Ягоўдзік адразу ж вярнуўся:

— Хто мяне выклікаў? Ты ці хто будзе са мной размаўляць?—дадаў ён, звяртаючыся да Раі Савінскай.

І тады цяперенне групы лопнула. Усе пачалі выказваць свае крыўды.

— Хто б гаварыў, але толькі не ты, трапло! — кідае ён адной з дзяўчат.

Гэта рэпліка абуралі ўсіх. Камсорг Люба Сільвановіч патрабавала:

— Ты член нашага калектыву і павінен павважаць нас як людзей, як дзяўчат!

На гэта Ягоўдзік са знявагай адказаў:

— Каго павважаць? Вы мяне не корміце, не поіце, не апранаеце, матэрыяльна я ад вас не залежу. Таму вы не маеце права мяне духоўна перавыхоўваць.

Цяпер у групе з Ягоўдзікам амаль не размаўляюць. Усіх вельмі пакрыўдзіла яго высакмернасць і самаўлюбёнасць. Усіх, акрамя Цумарова, хоць у недалёкім мінулым і ён абураліся паводзінамі Уладзіміра. Але цяпер яны збіліліся. Прычына гэтага, як перакананы многія, — «радство душ», бо Цумароў падобны да свайго сябра, толькі больш сціплы. Іншыя лічаць, што яго зачаравлі «сувязі» сябра.

Так і жыў Ягоўдзік. Шмат часу ён знаходзіцца ў калектыве, з таварышамі па вучобе. І сцяна адчужэння, якая ўстае паміж імі, вельмі перашкаджае групе. Рабятам вельмі хочацца яе разбурыць. Хваляе і лёс таварышаў. Але што рабіць? Трэба, каб гэтае жаданне ўзнікла ў самога Ягоўдзіка. Вываты — умей адказаць. Пакрыўдзіў — значыць, заслужы прабачэнне. Але ён пакуль не робіць крокаў да прымірэння. Напэўна, не ўсвядоміў, не разумее сваёй віны.

А як жа ён будзе жыць далей? Наперадзе ж яшчэ амаль пяць гадоў вучобы з таварышамі, якіх ён незаслужана пакрыўдзіў, зняважыў. А якім жа настаўнікам, педагогам ён стане ў будучым? Чаму зможна навучыць школьнікаў?

Напэўна, аб гэтым варта сур'ёзна падумаць.

І. ЯКАЎЛЕВА.

ПАЕЗДКА Ў КІЕЎ

Будаўнічы атрад «Верасок» філалагічнага факультэта, які працаваў летам на меліярацыі ў Бярэзінскім БМУ, заняў першае месца ў Барысаўскай зоне. За добрасумленную працу кіраўніцтва БМУ прэміравала

СБА «Верасок» паездкай у Кіеў.

У снежні вераскоўцы пабывалі ў сталіцы Саветскай Украіны, адным з прыгажэйшых гарадоў краіны.

У Кіеве студэнты наведлі ВДНГ, Дзяржаўны музей Т. Р. Шаў-

чэнкі. Былі ў Сафійскім саборы (помнік архітэктуры XI ст.) і ў Кіева-Пячэрскай лаўры, зрабілі экскурсію па гораду, усклалі кветкі да магілы Невядомага салдата.

Знаёмства з Кіевам — «маці гарадоў рускіх» было вельмі прыемным і карысным.

М. ЗУЕУ,
студэнт філфака.

...І ЗАХАПЛЕННЕ

Удзел у гуртках пры кафедрах для многіх студэнтаў геафака не проста форма навуковай работы, а захваленне. Тут яны прывучаюцца рабіць асабістыя назіранні і вывады. А летнія экспедыцыі і падарожжы даюць ім шмат цікавых і незабыўных уражанняў.

Члены гурткоў вядуць даследаванні па тэмах, распрацаваных кафедрамі. Так, напрыклад, большасць дакладаў, заслуханых у гуртку эканамічнай географіі СССР, прысвечаны праблемам, якія адлюстроўваюць вытворчую практыку студэнтаў. Гэта — вывучэнне зямельных рэсурсаў і іх дынамікі, географіі галін раслінаводства і жывёлагадоўлі, прамысловасці і насельніцтва.

Адна з тэм кафедры і гуртка фізічнай географіі СССР — «Уплыў меліярацыі на ландшафты і мікраклімат Беларускага Палесся». На пасяджэннях гуртка былі заслуханы даклады студэнтаў і супрацоўнікаў, якія прымалі актыўны ўдзел у даследаваннях асаблівасцей сельскагаспадарчага выкарыстання ландшафтаў Прыпяцкага Палесся, мікраклімату г. Мінска і інш.

30 студэнтаў займаецца ў гуртку «Глебазнаўца». Тэмы іх дакладаў прысвечаны экспедыцыйным даследаванням. Нярэдка перад гурткоўцамі выступаюць супрацоўнікі Беларускага НДІ глебазнаўства і аграхіміі, відныя вучоныя іншых рэспублік. Нядаўна цікавы даклад зрабіў дацэнт Кіеў-

скага дзяржаўнага ўніверсітэта В. І. Гаўрылюк.

Другі кірунак работы гурткоў — знаёмства са спецыяльнай літаратурай і перыядычнымі выданнямі. У гэтым студэнтам дапамагаюць іх выкладчыкі: прафесар В. А. Дзяменцьеў, прафесар А. Х. Шкляр, дацэнт В. П. Барадзіна, кандыдат географічных навук Н. І. Жураўская і іншыя.

Па выніках мінулага года гурток эканамічнай географіі СССР заняў III месца па ўніверсітэце. А навуковая работа І. Пірожніка атрымала I катэгорыю на рэспубліканскім аглядзе-конкурсе.

Т. РАМАНОВА,
Н. ДЗЯЛЕНДЗІК,
І. ЧАРТОК.

На пасяджэнні навуковага гуртка выступае студэнт IV курса Дзмітрый Міцкевіч.

Фота Н. Жураўскай.

ПА ЯКОМУ ПРАВУ?

беларускага аддзялення філфака 25 чалавек. І 23 з іх настроены супраць свайго таварыша па вучобе Уладзіміра Ягоўдзіка. Аб пазіцыі дваццаці чацвёртага, Жэні Цумарова, трэба гаварыць асобна. Што гэта? Абуральнае ганенне генія? Не. Ягоўдзік выступае не ў ролі пакрыўджанага, а ў ролі крыўдзіцеля. Ён сам вінават у тым, што сябры адварнуліся ад яго.

Усё пачалося з вераснёўскіх сельскагаспадарчых работ. Студэнты-першакурснікі атрымлівалі першае «хрышчэнне». Ужо тады Ягоўдзік «праявіў» сябе. У групе ўсяго пяць юнакоў, астатнія — дзяўчаты. І ён «парыцарску» ўступаў ім месца на асабліва цяжкіх участках работы. Не скупіўся і на знявагі.

Аднойчы прыйшоў на кухню. Там ужо сядзела некалькі дзяўчат. Не дагадзілі яны яму. Вось і аблаяў ён адну, а ў другую, калі тая паспрабавала абараніць сяброўку, кінуў талерку з гарачай стравай.

Яму аб'явілі байкот. Але гэта Уладзіміра не вельмі хвалявала. Любе Сільвановіч, камсорг групы, у парыве шчырасці ён прызнаўся: — Усе яны мне не патрэбны. Я выберу сабе некалькі сяброў, а на астатніх — напляваць.

Такой «прывілеі» былі ўдасцелены Тоня Хатэнка і яшчэ некалькі «выбраных». Ён чытаў ім свае вершы, цікавіўся іх літаратурнымі вопытамі. Хваліўся многімі

каналваца ў новых зняважлівых заўвагах. Больш за ўсё ён любіў паўтараць: «Вы не дастойныя мяне!» Цяпер гэта адносілася і да адступнікаў, былых сяброў.

Неяк перад заняткамі па іспанскай мове Уладзімір прапанаваў адной з дзяўчат сесці з ім побач за стол. А пасля званка «пажартаваў»: «Наогул, ты не дастойна сядзець побач са мной, але што ж, сядзі!» Дзяўчына пакрыўдзілася, але перасесці не было куды — усё месцы ў аўдыторыі заняты. А ў час заняткаў яна атрымала заўвагу адносна дрэннага адказу. І на перапынку паміж лекцыямі Ягоўдзік крычаў на ўвесь калідор, паказваючы на яе пальцам:

— Глядзіце, вось самая дурная ў нашай групе па іспанскай мове!

Так ён гаварыў пра дзяўчыну, якая прапусціла некалькі заняткаў з-за таго, што ездзіла дадому да вельмі хворай маці. Крыўдзіць лёгка, а вольна дапамагчы чалавеку — аб гэтым Ягоўдзік не падумаў.

Хутка пасля гэтага захварэў выкладчык латыні. Заняткаў не было, і група вырашыла правесці няпланавы камсамольскі сход. Вельмі ўжо многа накіпілася пытанняў, якія патрабавалі тэрміновага вырашэння. Сабраліся ў свабоднай аўдыторыі. Не было толькі Ягоўдзіка і яго адзінага з некаторага часу сябра Жэні Цумарова. Прыйшлося ісці да іх паслынаму з асабістым за-

ПАТРАБУЕ РАШЭННЯ

Мы ў шматпаварховым будынку інтэрната № 7, дзе жыў 1500 студэнтаў розных факультэтаў: фізічнага, матэматычнага, філалагічнага, а таксама замежных студэнтаў.

Прадстаўнікі розных факультэтаў... Гэта акалічнасць ускладняе работу акі каманданта і яго намесніка, так і студэнцкага савета. Штодзень паўстаюць усё новыя праблемы. Іх трэба рашаць. Як жа гэта рабіцца?

Пачнем, як кажучы, з самага пачатку. На «вахце», пры ўваходзе ў інтэрнат, дзве дзяўчыны з філалагічнага факультэта. Ветлівія, яны далікатна патрабавалі ад кожнага, хто заходзіў, прад'явіць пэўны дакумент. Адным дапамагалі знайсці каманданта, гасцям — патрэбны пакой. Словам, абавязак свой выконвалі добра.

Усё ішло як мае быць, як раптам у дзверы... уварваўся хлопец...

— Ваш пропуск? — запыталі ў адзін голас дзяўчаты.

Твар хлопча скрываўся, нібы ён толькі што глынуў нечага вельмі кіслага. Кінуўшы ў адказ зняважлівы позірк, не вымаючы з зубоў цыгарэту, ён упэўнена прайшоў у цэнтральны хол, строс попел на зеляніну.

...Затым падышоў да скрыні з пісьмамі, працягваючы курыць.

— Вы ведаеце гэтага чалавека? — звярнуліся разгубленыя студэнткі да хлопцаў, якія стаялі побач. У адказ раздаўся дружны смех... І прагучаў ён як адабрэнне толькі што зробленага ўчынку студэнта фізічнага факультэта.

На афармленне хола студсавет затраціў шмат сродкаў, працы і часу. І ўзнікае пытанне: як жа можна такім чынам ставіцца да таго, што зроблена рукамі тваіх жа таварышаў? Дзе ж прызнакі хаця б элементарнай культуры!

У пакой студсавета мы сустрэліся з камандантам Барысам Жыдзецкім.

На жаль, пэўнага адказу на пытанні, колькі камісіяў уваходзіць у склад студсавета, якія яны, хто ўзначальвае, мы не атрымалі. На нашу думку, камандант павінен гэта ведаць, і ведаць добра. Як жа тады кіраваць, з каго спытаць, калі не ведаеш, хто чым займаецца, за што адказвае. Больш таго, каманданту спатрэбіўся час, каб адшукаць у спісе нумар пакоя «свайі правай рукі» — старшыні студсавета, студэнта трэцяга курса фізічнага факультэта Мар'яна Місюка.

З самага пачатку размовы стала зразумела, што Мар'ян тут на сваім месцы. Ён не стаў пералічваць зробленага, а сказаў, што «вострых момантаў» куды больш. Да іх у першую чаргу аднёс дысцыпліну студэнтаў, выхаванне культуры паводзін, санітарны стан пакояў, афармленне паверхаў, холаў, актавай залы.

— У студсавете — 28 чалавек, у асноўным гэта сту-

дэнты фізічнага і матэматычнага факультэтаў. Збіраемся раз у месяц. Але бюро студсавета, у склад якога ўваходзяць старшыні важнейшых камісій, праводзіць пасяджэнні штотыдзень і рашае бягучыя справы.

На мінулым тыдні слухалі справаздачу студэнта фізічнага факультэта Мікалая Катовіча аб рабоце інтэрнацыянальнай камісіі, якая была арганізатарам сустрэчы з замежнымі студэнтамі, сумесных вечароў адпачынку, спартыўных спаборніцтваў.

Жыллёва-бытавую і персанальную камісіі ўзначальваюць студэнты-фізікі Міхаіл Ткачоў і Аляксандр Міхайлоўскі. Члены камісіі прыняцёва падыходзяць да тых, хто парушае парадак жыцця ў інтэрнаце, утрымлівае пакой у антысанітарных умовах. Менавіта за гэта былі папярэджаныя студэнты фізічнага факультэта Валерый Цітавец, Ларыса Фёдарова, Аляксандр Александровіч, Аляксандр Вайцюк. Многія атрымалі папярэджанні і вымовы.

Умела вядзе работу куль-

турна-масавая камісія, якую ўзначальвае студэнтка фізічнага факультэта Таццяна Патупчык.

Куды горш абстаецца сёння справа ў камісіі па афармленню, якую ўзначальваюць матэматыкі Фёдар Аргер і Павел Макуцэвіч. Зараз ідзе рамонт. Чаму б не выкарыстаць гэта для афармлення паверхаў?

Адказныя, пэўна, чакаюць канца рамонт?

Але ж ён вядзецца такімі тэмпамі, што канца пакуль не відаць. Не дайшлі яшчэ рукі і да ленынскага пакоя, актавай залы.

У чым жа прычына? Можна, не хапае матэрыялаў, дрэнная матэрыяльная дапамога? Не. Зусім наадварот. Дэканат фізічнага факультэта пастаянна падтрымлівае са студсаветам сувязь. Намеснік дэкана дапамог прыдбаць усё неабходнае: і фотаматэрыялы, і стэнды, і фарбы. Справа, як бачым, толькі за самімі студэнтамі, за іх жаданнем хутчэй зрабіць інтэрнат больш прыгожым.

Выклікае неспакой дзейнасць ідэяна-выхаваўчай камісіі, у склад якой уваходзіць (адзін!) чалавек — студэнт фізічнага факультэта Пётр Шых. Што ж ён можа

зрабіць адзін у інтэрнаце, дзе пражывае паўтары тысячы чалавек?!

Студсавету ў самы кароткі тэрмін неабходна перагледзець становішча спраў на гэтым участку работы.

І, бадай, самае балючае месца — утрыманне пакояў і паверхаў у належных санітарных умовах. Ніякай сідкі на тое, што ідзе рамонт, не можа быць, бо нават там, дзе ён даўно ўжо скончыўся, засталася шмат бруду. Задача санітарнай камісіі не толькі ў тым, каб падаваць у персанальную камісію спісы на высяленне. Трэба часцей рабіць санітарныя праверкі, падключыць у работу «Камсамольскі праэктар», які апошні раз выйшаў вельмі і вельмі даўно.

Здзівіў і той факт, што адказныя за дзейнасць камісій — у асноўным студэнты фізічнага факультэта. У студсавете побач з камсамольцамі мала працуе камуністаў.

Спадзяемся, што ўсе недахопы, выяўленыя ў выніку рэйду, будуць улічаны і ліквідаваны.

Рэйдавая брыгада:

Т. КРАСІКАВА,
А. ФЯДОТАВА,
С. БЯЗРУЧКА,
У. БАРЫСЕНКА.

...ТАКІМ ЖА ДРУЖНЫМ

У гэты вечар у корпусе філфака сабраліся прадстаўнікі розных пакаленняў турыстаў і альпіністаў клуба. І нельга было ўтрымацца ад спакусы — задаць ім некалькі пытанняў. Такіх, напрыклад:

1. Які паход (узыходжанне) пакінуў найбольшае ўражанне?
2. Ваша «крышталева мара»: дзе хацелася б пабываць, куды схадзіць?
3. Клубу 15 год. А якім вы бачыце яго ў будучым? Вось як на іх адказалі.

Ю. ВЕЛТНЕР, журналіст, у клубе 6 год.

1. Алтай, 1968 год. Паход IV катэгорыі складзенасці.

Усё было новае, усё было нялёгкае, усё былі братамі...
2. Мару пабываць на Паўночным полюсе.
3. Жывым...

А. РАГОТНЕР, студэнт IV курса фізфака, альпініст-першаразраднік.

1. Вяршыня Гестала. Гэта ўзыходжанне (па найбольш простаму маршруту) на Безенгіўскаму сцяну, якая лічыцца сімвалам непрыступнасці. І прыгажосці...
2. Пік Перамогі.
3. Гэта нялёгкае пытанне.

Калі каратка, то клуб у будучым — гэта тое, дзе табе рады і ты рад усім.

Ветэраны, чый турыцкі стаж роўны ўзросту клуба — А. С. Фядэнка, А. М. Люцко, М. Е. Неменман і іншыя, — вырашылі адказаць на пытанні анкеты разам.

1. Усё яшчэ нэперадзе...

2. Усё роўна куды, але з нашай «старой» групай.
3. Адказ на пытанне — гэты малюнак.

В. ЛАПАТКА, студэнт II курса фізфака, у клубе 1,5 года.

1. Паход мінулага лета. Самы цікавы таму, што адбылася першая сустрэча з гарамі. Прайшлі чатыры перавалы. Непагадзь два дні трымала пад Джалпаколам. Для мяне гэты перавал тым больш цікавы, што прайшлі яго ў дзень майго нараджэння. На маршруце сустракаліся з турыстамі з усіх куткоў Саюза...

2. Эльбрус. Пажадана вышэй «Прыюта II»
3. Такім жа дружным, цікавым...

Т. СЕНЧЫК, А. ХОЛУПАВА.

КТА: ДЗЕНЬ МІНУЛЫ, ДЗЕНЬ СЁННЯШНІ

Год 1973 — удалы для альпіністаў універсітэта. Спіс заваяваных вяршынь павялічыўся на добрую паўсотню назваў. Секцыя, якая вырасла літаральна ў апошнія гады, з'яўляецца цяпер вядучай у ДСТ «Буравеснік» і адной з самых шматлікіх у горадзе. Гэты рост абумоўлен не толькі прыходам новых сіл кожнай восенню, але і тым, што ветэраны, выпускнікі БДУ, не парываюць сувязь з секцыяй.

Аднак поспехі клуба вымяраюцца не адной масавасцю. У першую чаргу звяртае ўвагу рост майстэрства спартсменаў. Калі раней альпініст-разраднік у секцыі быў рэдкасцю, то цяпер у яе складзе спартсмены з III, II і I разрадам і нават інструктары. Выхаванцы секцыі Г. Кісялёў, Я. Ціткін, М. Яўменчыкаў выдатна закончылі Усесаюзную школу інструктараў альпінізму.

У гэтым годзе сезон, як заўсёды, пачаўся ў маі. Разраднікі сустрэлі яго ў ця-

ніне Адыр-Су на Каўказе, дзе праводзілі 10-дзённыя зборы. Група альпіністаў на скалах у раёне Жытоміра адпрацоўвала скальную тэхніку, удзельнічала ў спарбярніцтвах па скалалазанню. Летам усіх чакалі альпінісцкія лагеры, горныя паходы. Група разраднікаў на чале з трэнерам секцыі, кандыдатам у майстры спорту Э. Брэгманам ажыццявіла некалькі ўзыходжаняў на Паміры (Фанскія горы) у складзе спартыўных збораў ДСТ «Буравеснік». Гэта былі, як правіла, узыходжанні IV і V катэгорыі складанасці.

Сезон не заканчваецца з прыходам восені. Трымаецца той спартыўны настрой, тая дружба, што па-новаму ўспыхнула ў час узыходжаняў і паходаў.

Восень — час злётаў, час сустрэч. Стала традыцыяй кожны год сустракаць у клубе ганаровага члена альпінісцкай секцыі БДУ, вядомага савецкага альпініста, заслужанага майстра спор-

ту Я. Р. Аркіна, яго сяброў па шматлікіх узыходжаннях і проста вельмі цікавых людзей. Кожная такая сустрэча — падзея не толькі для універсітэцкага клуба, але і для альпіністаў усяго горада.

Калі працягваць размову аб традыцыях, то варта ўспомніць і яшчэ адну разнавіднасць сустрэч. Не аднойчы члены клуба былі гасцямі розных школ горада Мінска. Школьнікі з надзвычайнай цікавасцю слухалі ўспаміны аб узыходжаннях, паходах, аб альпінізме — нялёгкім і мужным спорце. Расказы заўсёды супраджаліся дэманстрацыяй каларовых пазітываў, фотаздымкаў.

У планах клуба — новыя вяршыні. Новыя паходы, новыя перамогі. А яны немагчымы без доўгіх, настойлівых трэніровак. І таму два разы ў тыдзень сустракаюцца спартсмены ў спартыўнай зале, а па нядзелях — у ваколліцах Крыжоўкі і Зялёнага. А. ЗАЛАН.

Крок у крок.

Наперад і ўверх.

ЗАМАЛЁўКІ

3 ВЕЧАРА

Гэтую старонку падрыхтавалі Т. Засім і Г. Кісялёў.

ЗЛЁТ АДКРЫТ

Таму, хто трапіў на гэты вечар выпадкова, было непрывычна і дзіўна. Незвычайнымі былі і праграма веча — без традыцыйных урачыстых прамоў і рэгламенту, і людзі — маладыя той зайздроснай вечнай маладосцю апантаных, і настрой — нечаканы, пры такой колькасці ўдзельнікаў, настрой адзінаства...

— Просьба да усіх былых старшын клуба, якія прысутнічаюць тут: падніміцеся, калі ласка, на сцэну...

На сцэне рознаўзроставай строй, своеасабліва гісторыя клуба. І быццам не ў зале, а на просенах Вязынкі або Крыжоўкі ўзнімаецца сцяг клуба. Юбілейны злёт адкрыт...

З ВЫСТУПЛЕННЯЎ

А. С. Фядэнка, доктар матэматычных навук, першы старшыня турклуба БДУ: М'яне абінававаюць у тым, што ў апошні час адшоў ад спорту. Але ўпэўнен, што не дабіўся б у матэматыцы поспехаў, калі б у свой час не атрымаў той зарад, які даюць складаныя паходы.

А. М. Люцко, кандыдат фізіка-матэматычных навук, у клубе 15 год: — Гісторыя нашага клуба — гэта гісторыя развіцця турызму і альпінізму не толькі ва ўніверсітэце, але ва усёй рэспубліцы. У канцы 50-х гадоў, калі клуб толькі нарадзіўся, беларускіх турыстаў і альпіністаў можна было пералічыць на пальцах. Цяпер нас — тысячы, аматараў нялёгкіх і цікавых дарог...

Ад імя ветэранаў усяго

адно настаўленне: пераадольваючы паходныя цяжкасці, вучыцеся пераадольваць жыццёвыя, глядзіце на іх з вышыні вяршыні, адкуль не відаць прыкрых дробязей.

СТАРАЖЫТНЫЯ ...ЮНЫЯ

Мэта імітаванага КВЗ — адказаць на пытанні: якім быў клуб, якім ён стаў, якім будзе?

Каманд было чатыры. «Старажытная, старая, маладая і юная» — тут жа з гумарам былі яны названы. Аднаведна ў іх увайшлі прадстаўнікі чатырох пакаленняў універсітэцкіх турыстаў і альпіністаў — тыя, хто закончыў ВДУ больш як тры гады назад, нядаўнія выпускнікі, сённяшнія студэнты (члены клуба — раз-

раднікі) і будучае клуба, са стажам усяго год-паўтара. Пераможцамі аказаліся «Старажытныя ветэраны». М. Е. Неменман абгрунтаваў невыпадковасць гэтай перамогі:

— Каманда павінна была выйграць. Па-першае, па ачках (1/2 каманды ў акумулярах). Па-другое, каманда амаль уся складаецца з кандыдатаў і дактароў навук. Па-трэцяе — ...як старыя і нямоглыя, мы упаўне заслужылі паблагліваць...

ПОМНІШ!

«А людзі ідуць по свету...» Сёння яны ідуць па былых маршрутах ва ўспамінах. Кінафільмы, дыяпазітывы, фотаздымкі, песні вярнулі кожнага ў свае Браславы, Карпаты, на Урал, Каўказ, якія былі аднойчы і непаўторна, але сёння ўспомніліся. І песня гучыць тая ж, і

недзе тут, у зале, тая ж група...

«Опята я Ваксаном Любуюсь, как сказкой...» І усё ж усю урачыстасць, незвычайнасць і значнасць моманту, калі ў зале загучалі песні, па-сапраўднаму маглі, напэўна, аданіць толькі тыя, хто гэтыя ж песні спяваў ля настра, у палатцы, гітара магічна сцягвала вакол сябе круг.

«Ой, горы, вы синие горы...» Сцэна была пустой і лішняй у гэтай зале...

Праз некалькі дзён на вуліцы выпадкова падслухала размову:

— У суботу на філфаку такі вечар быў! Клубу турыстаў і альпіністаў 15 год... Думалі: ат, нешта звычайнае... А там — КВЗ, свой спектакль, фільмы, у антракце — чай... І людзі такія... Ім так цікава жыць!
Т. ОЛЬГІНА.

ДЛЯ ВАС, ФІЛОЛАГІ!

У ВЫДАВЕЦТВЕ «ВЫШЫЙШАЯ ШКОЛА» ВЫЙШЛІ НАСТУПНЫЯ КНІГІ:

- Ахрыменка П. П. Тарас Шаўчэнка і Беларусь. 1969. Ц. 70 к.
- Беларуская літаратура XIX стагоддзя. Хрэстаматія. 1971. Ц. 74 к.
- Булахаў М. Г. Практыкаванні і матэрыялы па курсу гісторыі беларускай мовы. 1969. Ц. 29 к.
- Гурскі М. І. Параўнальная граматыка рускай і беларускай моў. 1972. Ц. 80 к.
- Камароўскі Я. М. Беларуская мова. Арфаграфія. 1972. Ц. 56 к.
- Клюсаў Г. Н., Аляксеева Г. І. Зборнік дыктантаў павышанай цяжкасці. 1970. Ц. 63 к.
- Клюсаў Г. Н., Юрэвіч А. Л. Сучасная беларуская пунктуацыя. 1972. Ц. 76 к.
- Лявончыкаў Н. Е. Беларуская рэтраспектыўная бібліяграфія кніг. 1971. Ц. 14 к.
- Макарэвіч А. А. Кароткі літаратуразнаўчы слоўнік. 1969. Ц. 43 к.
- Налівайка А. М., Бурэйка Т. А. Беларуская літаратура. 1971. Ц. 94 к.
- Песні сямі вёсак. (Традыцыйная лірыка Міншчыны). Пад рэд. Н. Гілевіча. 1973. Ц. 83 к.
- Ралько І. Д. Беларускі верш. 1969. Ц. 72 к.
- Саламевіч Я. Міхаіл Федароўскі. 1973. Ц. 1 р. 47 к.
- Усікаў Я. К. Беларуская камядзія. 1973. Ц. 1 р. 22 к.
- Цікоцкі М. Я. Стылістыка публіцыстычных жанраў. 1971. Ц. 57 к.
- Чыгрын І. П. Станаўленне беларускай прозы і фальклору. 1971. Ц. 91 к.
- Янкоўскі М. А. Паэтыка беларускіх прыказак. 1971. Ц. 76 к.
- Янкоўскі Ф. М. Роднае слова. 1972. Ц. 60 к.

ПАКЛАПАЦІЦЕСЯ АБ ЗДАРОЎІ

Студэнты часта звяртаюцца да нас са скаргамі на моцныя галаўныя болі, дрэннае запамінанне вывучаемых прадметаў, трывожны сон. Празбегнуць гэтых непрыемных з'яў можна пры правільным рэжыме дня.

Добры вынік дае актыўны адпачынак — змена разумовай працы фізічнай. Заняткі абавязкова трэба чаргаваць з адпачынкам і прытым актыўным — спартыўнымі трэніроўкамі, хадзьбой на лыжах, бегам на каньках

і прагулкамі. Правільна адпачываць не менш важна, чым правільна працаваць.

Аб рэжыме дня студэнта мы ўжо пісалі. Набліжаецца сесія, і хочацца напамніць аб некаторых важных палажэннях. Асабліва ўвагу трэба звярнуць на харчаванне (яно павінна быць рэгулярным і паўнацэнным) і сон. Вельмі шкодна займацца па начах. Спаць трэба не менш 8 гадзін. Лепшы час для сну з 23 да 7 гадзін.

А. НІСНЕВІЧ, урач.

Рэдактар А. А. НИКОЛЕНКА.

Тыраж 2000 экз.

Газета выходзіць па чацвяргях.

Аб'ём — 1 друк ар.